

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 444/2022
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Лазаревић адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС“ Београд огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Александар Будаљић адвокат из ..., ради накнаде штете по тужби и исплати по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2712/21 до 11.08.2021. године, у седници већа одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2712/21 до 11.08.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2712/21 до 11.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4149/19 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу мање исплаћене стимулативне накнаде исплати износ од 62.500,00 динара, са законском затезном каматом од 13.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужилац да туженом на име дуга по основу зајма исплати од 62.500,00 динара са законском затезном каматом од 30.12.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 48.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2712/21 до 11.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог у односу на одлуку о тужбеном и противтужбеном захтеву, јер другостепена пресуда не одступа од праксе судова у истим чињенично-правним споровима. Нема потребе ни за новим тумачењем примењеног материјалног права – одредбе члана 123. став 1. Закона о раду, којом је прописано да послодавац може новчано потраживање према запосленом наплатити обустављањем од његове зараде само на основу правноснажне одлуке суда, у случајевима утврђеним законом или уз пристанак запосленог, у вези са члановима 105. став 3. и 119. став 1. тог закона, према којима се отпремнина коју је послодавац дужан да, у складу са општим актом, исплати запосленом при одласку у пензију не сматра зарадом у смислу става 1. члана 105. наведеног закона, већ представља једну од законом утврђених мера заштите запослених за чијим је радом престала потреба и његово неotuђиво право којег се не може одрећи (члан 60. став 4. Устава Републике Србије). Одлука о противтужбеном захтеву не одступа од судске праксе у истим чињенично-правним споровима.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 30.12.2019. године, а вредност предмета спора по тужби и противтужби је по 62.500,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**